

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“

Cu 1 Aprilie 1899 v. încep
noue abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.Domnii abonenți sunt rugați
a grăbi ou reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expe-
diție a foil.Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, oare încep pe prima și
se termină ou ultima lună, după
stilul vechiu.Abonamentul anual costă 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral 7 fl. — cr.
Abonamentul triunar 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă 1 fl. 20 cr.Este în interesul dlor abo-
nenți, oa adresele se fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fâșile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna“ până
aoum.

Administrațiunea.

Restitutio.

(S). În timpul din urmă s'a vorbit
în presa maghiară despre o eventuală
schimbare de front în politica noastră
națională. S'a dat chiar ca fapt im-
plinit știrea, că la Arad s'au pus ba-
sele unui nou »partid conservativ ro-
mân«, care va abandona politica de pa-
sivitate și va căuta să intre în parla-
mentul maghiar.Natural, că știrile acestea stau în
legătură cu noul proiect de lege, refe-
ritor la judecătoria curială în chestii
electorale, și nu au alt scop decât in-
timidarea celor-ce țin să se decreteze
în legea aceasta și lărgirea dreptului
electoral.Pe seama acestora se scriu deci
știrile despre abandonarea pasivității
din partea noastră, și intrarea noastră
în parlament.Rostul lor e următorul: legiuitori
maghiari! Nu lărgiți dreptul electoral,
că vin Românii în parlament!De crezut nu le crede însă nime
știrile acestea, nici chiar cei-ce le scriu,
— gazetarii maghiari. De aceea, cei
dela *Egyetértés* pentru a ști adevărul,
s'au adresat distinsului fruntaș român
din Bănat, domnului Coriolan Brediceanu
cu întrebarea, că lărgirea dreptu-
lui electoral ce consecințe ar pute să
aibă pentru politica Românilor? Și dl
Brediceanu le-a dat un răspuns corect și
bărbătesc.

Le-a răspuns astfel:

»La întrebările de mare impor-
tanță politică, adresate mie, nu mă simt
chemat a răspunde în merit. După con-
vingerea mea, un singur for e compe-
tent a o face aceasta: conferența parti-
dului național român, a cărei întrunire
însă, cum se știe, e oprită deocamdată
prin ordonanțe ministeriale.Că această stare de lucruri excep-
țională și anticonstituțională, cât va mai
dăinui? și că după eventuala sistare a
acestei stări de lucruri, între împrejură-
rile date, conferența partidului, întru-
nindu-se, ce poștie va lua? — eu, firește,
nu pot s'o știu. Un lucru însă e afară
de ori-ce îndoială, și anume, că până-
când poporul român nici nu se poatemișca în urma lanțurilor ce i-le-au pus
pe mâni și pe picioare ordonanțele mi-
nisteriale, despre o acțiune politică nu
poate să fie nici vorba.În modul acesta, pot să vă dau răs-
puns, dar firește și aici răspuns formal,
numai la întrebarea: »între cari împre-
jurări ar fi aplecați Românii să aban-
doneze pasivitatea și să iee parte activă
în politică?»Ca Românii să părăsească pasivi-
tatea care li-s'a impus, și să păsească
pe terenul acțiunii politice, — după
părerea mea, depinde dela mai multe
împrejurări, în a căror apreciere, din mo-
tivele înșirate nu pot să mă intru.Cea dintâiu dintre aceste împreju-
rări, respective condițiuni, ar fi: abro-
garea ordonanțelor anticonstituționale
ministeriale, și reintegrarea partidului
politic al Românilor; restabilirea dreptu-
lui de acțiune legală și constituțională,
restabilirea stărei constituționale de
drept, cu un cuvânt: *restitutio in inte-
grum* pe terenul vieții și activității
partidului național român.Ținem a declara că ne identificăm
întru toate cu răspunsul dlui Brediceanu,
în care vedem reogândite vederile noas-
tre, și vederile întregului nostru partid.Din capul locului am accentuat, că
dela actualul guvern, care se zice că e
condus de sentimente de »lege, drept și
dreptate«, cerem în prima linie abroga-
rea ordonanțelor ministeriale, absurde
și ilegale, prin cari s'a oprit în loc acti-
vitatea partidului nostru și activitatea
comitetului nostru național. E prima da-
torință ce se impune unui guvern cin-
stit, ear' toate celelalte vin puse pe al
dolea plan.E irelevant că politicianii dela
Egyetértés ce părere au despre justele
pretensiuni ale partidului nostru, talmă-
cite prin rostul domnului Brediceanu. E
treaba lor, dacă afirmă, că o astfel de
restitutio in integrum e curată imposi-
bilitate, și că prin urmare, nici nu se va
pute abandona în curând pasivitatea din
partea Românilor.Noi avem s'o cerem și o vom cere
mereu; și politicianii dela *Egyetértés*
dacă s'ar adresa tuturor Ro-
mânilor fruntași cu întrebările adresate
dlui Brediceanu, se vor convinge, că
dela toți le va sosi același răspuns pe
care l-a dat dl Brediceanu; răspuns,
cu care, repetăm, ne identificăm întru
toate.

Sibiu, 10 Aprilie n.

Monumentul Șaguna. Mini-
strul reg. ung. de interne, prin ordina-
țiune edată cu putere retroactivă, a
permis colectarea pentru monumentul
Marelui Andreiu Șaguna, ear' sen-
tențele de confiscare și pedepsire a co-
lectanților, date în comit. Hunedoarei,
le-a nimicit, ordonând să se restituie
sumele confiscate și pedepsele încasate.Dispensarea lui Jancsó. »Noua Freie
Presse«, luând act despre dispensarea profe-
sorului Dr. Jancsó Benedek de a mai face ser-
viciu »patriotic« în secția lui Jeszenszky,
constată, că lucrul acesta »s'a impus ca o
necesitate politică, ce nu putea fi încu-
jurată nici din considerații administrative.
Ministrul-președinte Széll nu a eșitat nici
un moment, ei a satisfăcut ambelor ce-
rințe«.Hazánk, tot pe tema aceasta, face ur-
mătoarea observare: »Dacă absolvirea stă în-
tr'adever în legătură cu faimoasa broșură,
atunci la nici un cas nu trebuia încușată la
Jancsó Benedek. Ear' dacă însemnă că inepu-
tuit desăvârșirii secției lui Jeszenszky, astăzi-
tăm, pretindem chiar, să se iee dispozițiile
ulterioare — în sus!«Jeszenszky! Unde ești?
Charles Loiseau, ilustrul colaborator
dela *Revue des deux Mondes* și autorul atător
articole publicate în presa parisiiană în favoarea
cauzei noastre, a fost, cum se știe, scos afară
din Austro-Ungaria la începutul lunii Februarie.
Dl Loiseau s'a dus la Roma, unde se află șiacum. De acolo a scrii dlui V. A. Urechia, în-
sărcinându-l să spună compatrioților d-sale, »că
această brutalitate a guvernului unguresc« n'a
făcut decât să strângă l mai tare legăturile ca-
re-l unese la naționalitățile sacrificate politicii
ungurești și că se prepră a dela despre aceasta
o nouă probă în curând.Am putut constata, adăugă ilustrul filo-
român, chiar din primirea ei mi-s'a făcut în
Italia, că numărul nemiciilor acelei politici
merge sporind și că ziua revinșei va veni.

Din parlamentul maghiar.

8 Aprilie n.

Budgetul ministrului de agricultură
s'a măcinat iute în șelinta de astăzi.
Au vorbit deputații Boda, Bernáth și
Szivák. Cel dintâiu despre floxeră,
peronosporă și falsificarea vinurilor, al
doilea despre asigurările în contra grin-
dinei, ear' cel din urmă despre sădirea
lozelor de vițe, pe câmpiile nespoase dela
Delibabta (Bănat). Ministrul Darányi
le-a răspuns la toți în mod liniștitor.Se trece la budgetul ministrului de
culte și instrucțiune publică. Titularul
Wlassics Gyula rostește o vorbire, re-
marcabilă pentru lungimea ei, și pentru
seceta de idei nouă, cuprinse în ea. Tot
ce se poate scoate din discursul chilo-
metric al dlui Wlassics este, că în po-
litica culturală a Ungariei nu s'a făcut
nici o schimbare. Dl Wlassics va merge
tot pe calea de până acum. Va face
școale de stat, va pune școalele confe-
sionale sub controlă mai aspră, va face
totul pentru maghiarizare, dacă — vor
fi parale. Firește, ministrul numește
maghiarizarea: *cultura națională*.Deputatul Boda Vilmos e de acord
cu ministrul în ce privește *cultura na-
țională*; cere ca ea să se răspândească
printre populațiunea »cu buze nemo-
ghiare«, cu aplicarea mijloacelor »mai
blânde«, dar' să se răspândească fără
crutare. Compatrioți »cu buze nemo-
ghiare« să-și cultive limba maternă în
cercuri familiare, dar' în școale să în-
vețe ungurește, pentru-că e datorința
fiecărui cetățean ungur să știe un-
gurește. Așa zice deputatul Boda.Óváry Ferencz cere executarea le-
gei despre *kisdedovuri*, ear' Major Fe-
rencz cere ca favorul de a călători pe
căile ferate cu preț redus, să se extindă
și asupra învățătorilor confesionali.

8 Aprilie n.

S'a terminat discuția generală
asupra budgetului cultelor și a instruc-
țiunii publice. A vorbit Kiss Albert constă-
nd că sunt 901 învățători gr-or. cari ști
ungurește și totuși nu propun cu suc-
ces limba ungurească în școale. (Thaly
Kálmán: Resvrătorii!) Oratorul e aple-
cat a pune în mâna guvernului puterea
cea mai mare, în interesul lății limbei
maghiare.Tiszta Kálmán vorbește tot în fa-
vorul maghiarizării, dar' e întrerupt
din toate părțile. (Rakovszky îi striga:
vorbește despre ex-lex! Justh Gyula:
expiază-ți păcatele, nu țină vorbiri!)
Votează recunoștința ministrului Wlas-
sics pentru discursul rostit, și speră că
reformele promise vor da avânt mare
culturei naționale (înțelege: maghiari-
zării). Primește budgetul. Păder se
plânge că prea puțin temei se pune pe
educația morală și religioasă. Nu pri-
mește budgetul. Hock János cere să se
popularizeze artile, pe calea scrierilor
poporale, compuse însă cu un *sovinism*
înlăcărat, fiindcă »artile numai pe
baze naționale pot să se desvolte și să
fie mari«. (Aprobari.) Mocsy Antal
neagă că partidul popular ar fi vina, că
în școalele confesionale nu se propune
limba maghiară cu succes. Șocați din
Santova sunt pe cale să treacă earăși
la legea catolică. Despre celelalte orato-
rului promite a vorbi pe larg la discuția
pe articole.Se încheie discuția generală. Ur-
mează petițiunile. Mai multe comune cer
scărirea dărilor de pământ. Mocsy cere
să fie luate în considerație petițiunile și
să se introducă darea de burză. Mini-
strul de finanțe Lukács promite, că în
zilele proxime va prezenta proiect de
lege despre introducerea dărei de burză.
Darea de pământ se va scăria, astfel,
că va șterge darea suplutarie. (Altá-
nos pótdó.) Polonyi ar dori ca peti-
țiile să se dea guvernului spre a țină
cont de ele. Rakovsky spune că peti-
țiile nu au alt scop decât admoniera
guvernului să se țină de cuvântul dat.
Petițiile se predau guvernului, ședința
se încheie.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înăoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vënd la »Tipografia«, soc. pe acțiun
Numeri singuratici à 20 bani se vënd la librăria G. Carjan, Ploesti

Din Cluj.

Aprilie 1899.

Stări însuportabile. — Apatie încăpăținată. —
Nici un semn de îndreptare. — Despărț-
mântul »Asociațiunei« aproape mort. —
»Casina română« în letargie. — Stu-
dențimea universitară »indife-
rentă«. — Meseriașii români
braci. — Producțiunea
meseriașilor diletanți.
— Apel la inteli-
gență și stu-
dențime.Nu de mult am raportat despre
stările românești din Cluj, prezentân-
du-le în adevărată lor lumină posomo-
rită și accentuând necesitatea unei sa-
nări imediate și radicale. Că am spus
nimic adevărul, se poate recunoaște și
din faptul, că nimeni n'a cutezat să răs-
pundă. Aceasta poate fi măguliilor pen-
tru fidelitatea mea de reportaj, dar' e
foarte trist că din toată inteligența ro-
mânească a Clujului nu s'a găsit un sin-
gur om, care să-și spună și el vederile
sale și să-și ridice cuvântul în sensul
unei regenerări din decadență atât de
primejdioasă intereselor noastre națio-
nale și culturale.Mai trist însă decât toate e, că nu
se dă nici acum un singur semn de în-
dreptare. Din contră, stările desolate pro-
gresează; procesul de putrefacție se acele-
rează. Aproape zilnic se pot observa în
sinul inteligenței române de aici simptome
îngrijitoare la extrem, cari arată spre ce
prăpastie merg orbii Români clujeni.Într'adever, cine urmărește cu pri-
viri atente și obiective mersul afacerilor
românești din Cluj, trebuie să recunoa-
ască tristul fapt, că stările au ajuns în-
suportabile. S'a încetănit la Români
clujeni o apatie atât de condamnabilă,
încât tot ce-i românesc aici se înăbușe
de atmosfera veninoasă a nepăsării.Am avut repetite ocazii de a con-
vorbi asupra necazurilor mari ale ro-
manismului clujean cu puținii fruntași
harnici de aici și toți au fost unanimi
în opinia, că numai înfierarea în presă
a acestor stări mai poate îndreptăți spe-
ranțele de îndreptare lucrurilor.Această opinie, pe care am avut-o
îndată cu amosul raporturilor românești
din Cluj, mă îndeamnă să revin cu nouă
dovezi la stările Românilor de aici.
Voiu prezenta numai câteva ilustrații,
dintre cele mai plastice.În săptămânile trecute, era să se
țină adunarea generală a despărțmên-
tului din Cluj al »Asociațiunei«. Firește,
domnii noștri clujeni sunt atât de »boi-
erici«, încât nu »și-au mai luat osteneala
de a face vre-o propagandă mai mare
pentru adunare. Tot ce s'a făcut a fost
că s'a publicat o convocare în ziarele
noastre.

În ziua adunării, ce se vezi? S'au

prezentat numai 7 membri, socotind și
comitetul! Astfel adunarea s'a aminat...
În legătură cu acest simptom trist,
trebuie să mai relev, că despărțmên-
tul clujean al »Asociațiunei« nu desvolte
nici o acțiune; e ca și mort. Căusele
sunt multe, dar' una dintre cele mai de
seamă va fi și faptul, că președinte al
despărțmântului este un domn, avocat
aici, cunoscut pentru sentimentele sale
maghiarofile (Eke-ist? Red.), pe deasu-
pra aproape total necunoscut cu limba
și gândirea românească. Interesant e,
că fiul acestui președinte cultural român
este... poet maghiar, care în fiecare săp-
tămană cîntă rime pe seama ziarului
opositional de aici »Ellenzék«, preamă-
rind pe Unguri ca d'al de Ugron Gábor.Oare inteligența română de aici
n'are atăta devotament față cu cultura
română, încât s'o scape din halul în
care se află ea în Cluj?...Dar' mai mult! Duminecă, în 2
Aprilie n. s'a ținut adunarea generală a
»Casinei române«. Au fost de față —
stați să-i număr, că s' mulți! — vre-o
8 inși, earăși socotind și comitetul! Și,
ceea-ce-i mai trist, convocarea locală a
fost vidată și subserisă de vre-o 32
de inși. Păi, acesta-i interes față de o
instituție culturală așa de frumoasă?!Sunt caracteristice unele cauze ale
acestei apatii erase. Sunt mulți mem-
bri ai inteligenței noastre de aici, cari
n'au habar de cultura românească, ba
unii nu se prea interesează de nici un
fel de cultură. Acestora puțin le pasă,
dacă trec ani de zile fără ca ei să fi
avut în mâni carte ori gazetă româ-
nească. Dar' cum se și cetească, sormă-
ni? La casina română nu merg, cărți
și ziare românești nu se dau gratuit, în
cafenele nu s'ziare române! Nu-i decide mirat, dacă nu cetece nimic româ-
nesc!...Mai sunt în inteligența română de
aici alții, cari posed atăta sumedenie de
»bunătate creștinească«, încât nu se duc
la adunări românești, dacă știu că merge
acolo și vre-un Român cu care nu se
au bine. Și lucrul acesta îl fac chiar
și unii propovăduitori ai evangheliei lui
Isus!...Alții ear', nu se duc la casină, din
simplicu cuvânt că se tem de protocolul
cassarului!Și totuși Românii din Cluj se laudă
că... susțin o »Casină română!«De sigur, asemenea »splendide«
pilde din partea bătrânilor, nu pot pro-
voca în sinul tineretului universitar ac-
țiuni frumoase. Din contră, și tinerimea
universitară de aici este cuprinsă, în cea
mai mare parte a ei, de indiferență față
cu ori-ce lucrare de interes comun.Abia se găsesse câțiva inși, cari —
isolați — îndeamnă la muncă și înșiși
muncesc românește, riscând mult și ne-
având nici barem bucuria de a fi ur-
mași de colegii lor, din partea cărora
nu primesc decât cel mult — scepticism
sau bătaie de joc.Între asemenea condiții, nu e de
mirat, dacă în semestrul acesta nu s'au
înscris la casină nici 20 de tineri uni-
versitari, deși taxa-i minimală, — 1 fl.
50 cr. de semestrul!Pentru Dumnezeu, dlor universi-
tari, nu cădeți de acum în indiferență,
căci la bătrânețe nu mai aveți nici acest
adăpost al — inactivității!!În contrast flagrant cu aceste stări
triste, meseriașii români de aici, conduși
de directorul »Economului«, dl Vasile
Podoabă, progresează frumos și româ-
nește. În urma caldelor îndemnuri ale
președintelui lor dl Podoabă, ei vor
aranja la Paști o producțiune cu teatru,
dovedind astfel că mai puțin-inteligen-
ții români din Cluj desvolte mai multă
acțiune decât — prea-inteligenții!... E
foarte neplăcut acest fapt, dar' adevă-
rat este!Și dacă nu se îndeamnă de alt-
ceva, să se îndemne măcar de exemplul
meseriașilor — inteligenții noștri de
aici. Altcum, ar fi din cale afară trist!
Inteligență și tinerime, să vă ve-
dem la muncă! Alungați indiferențis-
mul dușman vieții românești!

Viorel.

Din România.

Situație gravă.

Desvoltarea luptelor din România
produce o situație din ce în ce mai
serioasă și mai gravă. Pe ieri se anun-
fuseră două întruniri publice contrare.
Pe lângă întrunirea opoziției dela
Dacia, au convocat și guvernamentalii
o întrunire la Băile Eforiei. Opo-
ziția consideră drept o provocare ute-
zată acest fapt. Ziarele de Sâmbătă
și Duminecă exprimă temeri de seri-
oase conflicte.Delavrancea a rugat pe preșe-
dintele Ligii, cu considerare la serio-
sitatea tristelor stări, să renunțe de a
da banchetul proiectat în onoarea sa.Asemenea a combătut ideea unui
banchet al opoziției dl T. Maiorescu
zicend:»Când feara e în doliu, nu se
curve cu apărătorii demniității națio-
nale se benchetuiască!«Însuși M. Sa Regele a aminat pe
timp nedeterminat plecarea la Abbazia.
Eată unele detalii ale situației:

Întrunirea dlui Sturdza.

O nespusă iritațiune a produs în
cercurile opoziției unite știrea, că pe
Duminecă s'a convocat din partea ade-
renților domnului Sturdza o întrunire la
»Băile Eforiei«. Convocarea acestei în-
truniri s'a făcut prin apeluri afișate pe
străzile capitalei. Motivul apelului este
— falsul și falsificatorul.

Întrunirea opoziției.

Acest fapt a provocat și mai mult
opoziția. La întrunirea ei a dispus să
vină și delegați din provincia. Apelul de
convocare ne arată la ce grad sunt agi-
tate spiritele. Eată ce se zice în apelul
opoziției:

„Frați Români! Un om a păcătuit în țeara aceasta.

Acest om aduce pentru întâia-ori pe pământul patriei române sămânța înveninată a trădării.

Veacuri de sbucium, de frământări și de restriște, — și totuși veacuri de mărire — au ținut între steagurile neamurilor steagul curat al urmașilor unor păstori viteji și cinstiți.

Frați Români! Omul care cu știință a păcătuit, închinând și întinând ceea-ce trebuia să păstreze și să înalțe, vine azi să batjocorească, cu trufia, neamul ce a umilit.

Dumitru Sturdza vă cheamă la întrunire publică, ca să arete că poporul acesta îndură ori-ce injurii și nu cărește.

El vrea să epue strănilor, că fapta lui nevrednică n'a atins inima acestui popor românesc, — ca-și-cum nici o rază din slava trecută n'ar mai lumina conștiința acestui neam.

„Veți suferi aceasta? Indura-veți peste o desonoare națională, o necinste cetățenească?...

„Și așa mai departe. Opoziția cheamă publicul să facă o „manifestație românească“ la „Dacia“ și la ceaialaltă întrunire „să nu meargă decât blăstămele voastre“.

Presa opoziției.

Întreagă presa neguvernamentală condamnă foarte aspru „provocarea“ dlui Sturdza:

„Drapelul zice:

„Pentru noi întrunirea dela Băile Eforiei nu este și nu poate fi a partidului național-liberal. Protestăm în contra abuzului care se face cu numele lui și ne degajăm ori-ce amestec și ori-ce responsabilitate în tot ce se face de guvern și în consecințele cari pot urma.

Dacă dl Sturdza a refuzat să se explice acolo unde trebuia (în cameră Red.), unde i-se impunea să se explice, a pierdut dreptul de a se explica în fața publicului.

De aceea credem că întrunirile publice pentru guvern, în asemenea împrejurări, nu pot avea alt rezultat decât de a turbura ordinea publică, de a da naștere la cele mai regretabile scandaluri și desordine“.

Regele mândru.

Se remarcă, drept raritate caracteristică pentru situație, un articol: „Regele trebuie să fie mândru“, publicat în fruntea Constituționalului și subscris de T. Maiorescu. Eată unele părți din acest articol:

„Regele trebuie să fie mândru, când vede îsbucnind simjământul demnității naționale în poporul român.

Regele trebuie să fie mândru, când constată, că nu domnește peste o grămadă de supuși, ci peste o nație care are conștiința de sine și de respectul ce i-se cuvine.

Acest popor cu acest simjământ, a cucerit sub glorioasă conducere a Regelui, independența sa cu arma în mână și a stropit câmpiile dela Plevna cu sângele fiilor sei, întru reînvierea neamului.

Atât valorează un popor, câtă conștiință are de demnitatea și de puterea sa. Numai o asemenea conștiință dă însemnătate simjământului dinastic și devine razimul sigur pentru conducerea înțeleaptă a politicii țării.

A trebuit fenomenala incapacitate a dlui Dimitrie Sturdza pentru a indigna până la revoltă simjămintele elementare ale poporului, simjțul sau religios și simjțul sau național.

Dar' precum Regele cu prilejul conflictului metropolitan a găsit pe toți ceilalți fruntași gata ca să-i vie într'ajutor și să scape țeara de primejdii, așa va găsi la ei sprijin și în momentele de față, când aceeași nepilduită incapacitate a rănit simjământul de demnitate națională.

O direcție politică nu trebuie compromisă prin stângăcia unui ministru.

De aceea trebuie să fie mândru Regele, când vede astăzi îsbucnind cu atăta tărie simjământul demnității naționale în poporul român“.

Dela întrunirea de Joi.

Am promis că vom continua raportul asupra acestei întruniri. În special am avu să revenim asupra discursului dlui Delavrancea, din care am fost dat numai o parte. Acest discurs a fost de o frumusețe clasică, de o înălțime rară și de un efect covârșitor. Ne rezervăm a reveni asupra lui, când îl vom cunoaște în întregime. Dl Delavrancea a accentuat deosebit, că „lupta este pentru steagul neamului, nu pentru steagul unui partid“.

O apreciere a discursului a făcut oratorul următor, domnul

T. Ionescu.

El a zis cam următoarele: „O singură dată în viața mea am auzit așa glas: era glasul lui Al. Lahovari. Când m'ați chemat după dînsul, când a rostit ultimul seu discurs, am spus că nu se mai poate vorbi. Același lucru îl fac azi și mă întreb de unde accentele lui Delavrancea?“

Un neam întreg a vorbit prin glasul lui. N'a vorbit numai omul înșelat, a vorbit toată făptura românească. Aceasta dovedește că în această luptă e loc la aceeași masă pentru Cantacuzino, urmașul împăraților din Bizanț, ca și pentru Delavrancea, care se fălește a fi fiu de țeran, pentru Theodor Rosetti, fratele ultimei Doamne, ca și pentru mine, nepot al unui Român macedonean. (Aplause).

Acum persoana noastră a încetat. În noi vorbește ceva ce era înainte de noi și va mai fi și după noi.

Vedeți întrecându-se în bărbăție pe Maiorescu-filosoful alături cu Nicu Filipescu și cu N. Flea, tribunii d-voastră.

Nici unul din fostii prim-miniștri ai țării din timpul domniei de 33 de ani ai Regelui Carol, n'a rămas ca să nu iee parte vie la lupta în contra celui care a îngenunchiat demnitatea neamului. (Aplause).

Întocmai după-cum la mare, când e și se vie furtună, nu se vede nimic; vântul suflă încoți și din depărtare se văd spume plutind pe valuri și cu cât spumele se apropie vântul se întărește și se face furtună. Atunci vai de acela, cari rămân pe mare. (Aplause prelungite).

Am spus, că simt că adie ceva în sufletele noastre, ca în momentele mari ale istoriei românești. Ca în momentele mari în cari femeile își depuneau juaerialele pentru a ajuta țeara.

Ultima rușine este acum faptul, că el mai îndrăznește să mai convoace o întrunire publică și să lilească a fi prin cari, cu două cuvinte dela Pesta, voeste să se spele de păcatele dovedite aci de tot neamul românesc.

N. Flea.

Lucrurile sunt foarte grave, și foarte acute. Lui Sturdza s'a refuzat de către Suveran prelungirea camerilor, el însă n'a înțeles.

Omul asta așteaptă să fie gonit cu paru. După-cum am mai spus-o, s'au văzut regi nebuni conduși de miniștri înțelepți, dar' nici-odată n'am văzut un rege înțelept înconjurat de miniștri nebuni. Și noi știm că Regele nostru este înțelept. (Aplause).

Au avut ei cutezanța să anunțe întrunire publică pe Duminecă. Vom

răspunde noi printr-o întrunire grandioasă, cu delegați în provincă. Vom merge acolo peste înșii.

Banchetul Ligei.

Banchetul pe care comitetul central al Ligei hotărîse „l da în onoarea dlui Delavrancea, n'a mai avut loc la dorința exprimată de dl Delavrancea, prin scrisoarea adresată președintelui celui comitet, pe care o reproducem aci:

Domnule Președinte!

Comitetul central al Ligei a binevoit să hotărască a „mi-se da un banchet pentru atitudine mea în chestinea națională. Hotărîrea d-voastră este o mare onoare, deși eu n'am făcut altceva decât să îndeplinesc datoria de Român. Dar' ori-ît de mare ar fi onoarea ce-mi faceți în trilete împrejurări în cari ne aflăm, eu ced că nu e timp de banchet și sărbători. Vă rog din toată inima, dle președinte, ca să fiți pe lângă colegii d-voastră și ai mei, interpretul dorinței mele și să renunțați la acest banchet.

Primiți, vă rog, sentimentele mele de sinceră amicitie.

26 Martie 1899. Delavrancea.

DELA NĂSĂUD.

— Serioare particulară. —

— 28 Martie.

Avem și noi bărbați harnici, cari lucră în diferite direcțiuni pentru a paraliza răul, dar' aptele acestora rămân moarte, căci egoismul mână în mână cu invidia, de care suferă Românul în genere, nu-i lasă să împinteneze pe luptaci și la mai mari fapte. Pornirile bune îndeajuns nu sînt: spriginite, fără mai mult hule și batjocorite, căci așa poftesc legile egoismului.

Dintre zeci de casuri se amintesc pe cel mai recent. E deja al treilea an, de când elevii gimnasiului superior din Năsăud se adapă din știința unui Român destoinic în artamusei vocale și instrumentale. Acest bărbat a debutat cu școlarii de atâtea-ori admirabil, a strîns rîndurile împrăștiate a Reuniunii române de cântări — la a cărora concerte e nespun de plăcut a lua parte, a format un cor de plugari cari te încântă, a introdus o liturgie foarte înălțătoare de spirit în toate parochiile vicariatului Rodnei.

Și nimenea nu s'a aflat îndemnat să publice succesele seratelor și concertelor singurătate, cari cad afară de sfera de activitate, ce i-o impune acestui bărbat ofiul. Nu crează cineva că domnul Emil Ștefănuț ca profesor de muzică, ar aștepta recunoștință. Dar' se se face, căci e în interesul nostru. Să vadă lumea că ne-am pornit și noi cu forță spre ținta la care dorim să ajungem; să știe lumea că în Năsăud își poate câștiga tot Românul, cu ocaziunea unui concert, o seară cât numai se poate de plăcut.

În 11 Martie a. c. a avut loc serata literară a școlarilor dela gimnasiul superior din Năsăud, cu un program foarte bogat și în mare parte admirabil executat.

Lume multă a răspuns la invitațiile societății de lectură a școlarilor, prezentându-se la serata literară aranjată de membrii acestei societăți, în spațioasa sală dela gimnasiu.

Sala aranjată cu gust, temperatura stîmperată și predarea interesantă, chiar a celui dintăiu punct din program a resfirat frica, cu deosebire a domnișoarelor, că va fi prea puțin „jocul“ din pricina celor 12 puncte din program.

La 8 ore s'a suit pe bină președintele societății, Teofil Tanco, se rostească cuvîntul de deschidere și se saluie pe oaspeți.

Și ne-a salutat sincer, cu sânge rece, ceea-ce dovedește mult dela un copil de 17 ani.

Au urmat apoi celelalte puncte din program.

Toți și-au achitat rolele nespun de bine.

1. Corul școlarilor a executat: „Hymnul școlar“ aranjat de domnul Emil Ștefănuț, „Astă horă-mi place“, de V. Vasilescu și „Noapte bună“, de E. Ștefănuț, cu o acuratețe și armonie perfectă. Toate vocile se auziau și se puteau deosebi ca-și-când ar fi fost măsurate, nici o voce prea tare, dar' nici prea slabă. În uimire ne-a pus cu deosebire contra-basistul Muste, școlar clasa VIII-a.

2. „Nebunul“, poezie de G. Coșbuc, declamată de F. Murășan școlar clasa VII-a și „Dugmancele“, tot de Coșbuc, declamată de V. Coșbuc, clasa VIII-a, încă au succes foarte bine. Au fost aplaudați după merit.

3. Dialogul „Vespasian și Papiian“ de I. Negruț, l-au predat foarte bine V. Gălățan și T. Domșa, școlari cl. VII-a. Nu strica însă dacă dl Domșa vorbia puțin mai tărișor și dacă ambii nu s'ar fi grăbit. Gesticulațiunea și ținuta foarte corectă a suplinit aceste mici greșeli.

Mai mult a plăcut publicului monologul „Barbul lăutarul“, predat de O. Prădan, școlar cl. VIII-a. Inșuși bătrânul Barbul se-l fi predat, nu seceara mai multe aplause. Tonul, modul de predare, ținuta n'a lăsat nimic de dorit. Singur îmbrăcămînta par'că n'a fost a lui Barbu, fără „șlaf-rocul“ tătăne-so. Nu face nimic, a fost bine și așa.

4. „Dochie“, studiu mitologic de A. Bugnar și „Datini de nuntă“ de V. Meruț, școlari cl. VIII-a, încă și-au avut efectul lor și nu au fost plictisitoare, după-cum credeau unii, ci din contră interesante și bine lucrate, cînte disertanților.

5. „Arii naționale“ de Hinke, executate pe violină de Teofil Tanco, școl. cl. VIII-a, acompaniat pe harmoniu ne-a dovedit că hori mai frumoase ca Românul puține națiuni mai au.

Mai pe sus de toate și ce nu pot îndestul lăuda a fost valsul „Depărtaarea“ de E. Ștefănuț, executat de orchestra școlarilor. Nu mă sfiesc a susține, că compunerea acestui vals a ridicat pe dl Ștefănuț la renumele de bun compozitor. Mai are dumnealui multe compoziții și n'ar strica când tipăritu-le le-ar face de vînzare.

Vicepreședintele societății V. Gălățan, în un scurt dar' frumos discurs a încheiat programul, mulțumindu-ne de spriginul material și paciența ce a dovedit-o stimabilele domnișoare până la exhaurierea atîtor puncte, și ne-a dorit petrecere bună la partea veselă.

Atât partea morală cât și materială a seratei literare a fost strălucită.

Urmează jocul. Servitorii nu și dau rînd a culege scaunele și „Aponyi“ cu al lui s'a apucat să-și facă slujba.

Dar' durere, atât domni cât și amabilele d-șoare se părea că joacă mecanice la porunca tactelor muzice.

Nici o voce. Încă înainte de trei ore sala era tot așa de goală ca și astăzi.

Nici domni nu au rămas ca de altă-dată să-și petreacă, nici tinerii nu și-au ales președinte ca de obicei.

să mî împac cu cărămizile încovoiate, se acoper zidurile italiene.

Casele sînt împărțite în grupuri pătrate de stradele ce se trag lungi și drepte printre ele, — lungi până de urît. M'a încântat mult regularitatea stradelor ce am observat-o în toată întinderea din această înălțime.

Caius privia spre Po și îi spunea lui Lenzi, că regimentele, ce și-au vîrsat sângele în Po pentru Habsburgi — au fost românești. Ochii i-se măreau și se înorau. Lenzi privia gânditor tricolorul lui Caius învîltit în doliu, ca semn că nu avem viață liberă de națiune...

În margine, unde riul Po părăsește Turinul, într'un parc pe o coastă, în o clădire fantastică, cu arcuiri mari și turnuri svelte, înconjurată de pavilane — era aranjată o expoziție. Am văzut aici multe lucruri, mătani de coral, tunuri lustruite frumos, cu gurile mari, negre, lucruri toate interesante în felul lor, dar' a căror descriere nu aș mai ști să o fac — și nu regret. Cetitorii cu atât mai puțin. Am stat mai mult la expoziția de tablouri. Îmi aduc aminte de un atac de cavalerie, de o mare agitație și mai mult de un alt tablou mare: Un făt frumos se întănește cu o fee într'un desiș de codru. Calul lui se ridică în două picioare și sfărăie. Ea îl privește cu ochii mari. E momentul, când doi necunoscuți ceacă să afle unul gândurile celuialalt.

Drept rămas bun din Turino am asistat la un concert dat în sala Verdi în onoarea studenților veniți la congres, ear' seara la o feerică retragere cu torțe.

Sala Verdi cu apartamentele ei laterale umple o clădire rotundă în parcul expoziției. Un fresco pe plafond îl prezintă pe Verdi în cerc familiar în-tors cu spatele cătră pian și privind cu

Rele vremuri. Poate s'au temut de ziua întâiu din sf. post, nu știu.

Se mai zice — că această rea dispoziție, ar fi pricinuit-o presimțirea că dl Geceze János pentru ultima-ori a purtat cocarda de aranj în Năsăud.

Atât deocamdată, cu altă ocaziune, când alții nu, — eu: „Bucuroș“.

Cronica zilei.

Sibiu, 10 Aprilie n.

Concertul Aureliei Cionca, dat la Ateneul din București Vineri seara a succes bine. „Concertul de a seară — zice Drapelul — a fost o sărbătoare sufletească pentru cei cari au asistat.“

„Ziarele maghiare“ „Egyetértés“ și „Magyarország“ constată, din prilejul trecerii Socaților la biserica ortodoxă și a revoltei Șabilor din Tolna contra timbei maghiare, că acestea sînt semne serioase și triste pentru maghiarism și maghiarizare. Vom da în traducere articolii acestor foi, îndată-ce spațiul ne va permite.

Alegere de paroch. Ni-se scrie: În ziua de Bunăvestire s'a întîmplat alegerea de preot în comuna Săn-Miclăușul-mare (Torontal). Recurenți al fost Virgil Negru, preot în Igrîș, Ioan Popovici, capelan în Pesac și Romul Roșescu, teolog abs. Retrăgându-și recursul Romul Roșescu, voturile s'au împărțit între ceilalți doi candidați, ales fiind preotul-capelan Ioan Popovici cu o absolută majoritate de voturi. Alegerea a decurs în ordine.

Necrolog. Primum următorul anunț funebrel: Subscriși în numele lor și al numeroșilor conșanșeni, pîtruși de durere anunță decedarea, la 7 ore dimineață, în 26 Martie st. v. 1899, a neuitatului și mult iubitului lor soț, fiu și ginere, a preotului Petru Vălean, paroch-asesor consist. în Cenadul-sărbesc, în etate de 61 ani și al 33-lea al preoției. Înarmorntarea s'a făcut la 28 Martie st. v. la 9 ore a. m., după rîitul gr-cat, în cimiterul din Cenadul-sărbesc. Mina Vălean, ca soție: Roma măritată Pop, Brutus Pop, Coriolan Pop, ca nepoți; Valer Pop, ca ginere; Vichentie, ca nepotă.

„Asociațiunea“ — la Cluj! Pe când unii dintre oamenii comitetului „Asociațiunei“ se gîndesc de a face casă românească în muzeul lui E. K. E., aflăm, că tocmai despărțământul din Cluj e aproape mort. Atragem atențiunea comitetului la corespondența noastră de azi, și îi recomandăm să se gîndească mai bine cum s'ar pute pune viață în despărțământul din metropola ardeleană a maghiarisărei.

Cât pentru chestia casei lui E. K. E. organul „Astrei“ Transilvania publică un comunicat foarte de sus, excepțional — „manierele“ noastre, al celor-ce am îndrăznit a trata chestiunea. Adece chestie de maniere?

Nu cumva va edita „Asociațiunea“, după-ce isprăvește cu Anonymus, și codul manierelor elegante?...

Vom reveni asupra acestor maniere!

fericeie o compoziție, ce o ține în mână. Musa îl sărută pe frunte.

Preumbându-mi privirile pe plafond, urechile îmi sînt atîșe de un sgomot, ce vine de pe scenă, îmi scorb privirile și văd, cum scena se umple de muzicanți. Un semn ei mai așteaptă...

Se cântau imnurile națiunilor reprezentate în congres. Cred, că traduc bine impresia, ce m'a făcut lunga serie a imnurilor, dacă voui boteza această serie: o curiositate artistică. Să spun însă, că această serie a trezit mereu vii și sincere emoțiuni de patriotim. Mă uitam la Fowcard, vicepreședintele Belgiei, un bărbat cât un deal, cu trăsăturile feței nemîșcate și cu privirile ațîntuite în depărtare, un tip de stegar, — asculta cu capul descoperit imn după imn. Când s'a cântat imnul Belgiei, ducându-și mereu mîna la frunte, oprea câte o lacrimă, ce își apucase calea peste trăsăturile lui nemîșcate.

A concertat apoi o orchestră de vioare și mandoline ținute mai mult de dame. Tonurile se împreunau într-o dulce undulare; ca un murmur de părîu în vremea dimineții, când de pe ramuri picură stropi arginți în apă; ca un zuzet de codru, când frunza îi ține duioasă cadență, cum desprinzându-se, se isbește de ramuri, de trupină și apoi se așterne pentru repaos.

După masă m'am întors ear' la expoziție. Apropiându-mă am fost surprins de un splendid joc de artificii. O stea defuna în vîzduh și nășteau altele o sută, pic-pic-pic. Stelele se topeau într-o ploaie de schinte roșii, apoi tricolore, aurii, un nor greu de fum, ear' o detunătură, și ear' una...

Am parcurs câteva secții ale expoziției și am cumpărat lucruri mici pen-

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Din Italia.

— Impresii dela Turin. —

(Urmare și fine).

M'am întors la hotel, ca să iau masa.

Torino are 350.000 locuitori, strade curate, lungi și drepte, casele cu trei-patru caturi și multime de piețe, despre cari Turinezul grăbește să te informeze cu mîndrie, că are fiecare un monument pentru numele celebru, ce îl poartă. Singură piața Cavour e fără de monument, fiindcă statua lui Cavour e în o altă stradă. Sînt câteva bulevarde mari, dar' încolo stradele sînt mai strîmte, decât largi. În stradele mai mari sînt galerii frumoase pe sub case pentru trecătorii pedestri. Prin aceste galerii poți să treci distanțe considerabile sub acoperemînt. Stradele libere rămîn astfel pentru trăsuri și tramvayuri. Sînt galerii mai mici cu colunne, arcuiri și boltituri — și altele mai mari, sub cari sînt bolte nu numai în corpul caselor ci și de cătră strade. În aceste galerii băjbăe cu neastîmpăr viața marelui oraș italian. Mergeam odată din „Via Pietro Micca“ prin „piața Castello“ și m'am oprit în galeria ce se cotește la „Caffie Romano“. Priviam cum lumea, alergînd după afaceri, ori plăceri, călca două capete schitate cu carbonul pe pavaj. Înclinațiunile artistice sînt în sângele acestui popor. Aici arta e un mediu necesar al vieții însofîindu-o pe aceasta în toată vremea, — la noi e obiect de senzație.

Peste colunnele svelte ale galeriilor se ridică păreți netezi, lipsiți de ori-ce ornament plastic, dar' în schimb zugrăviți în colorii deschise combinate cu mult gust. Acești păreți, fiindcă ochiul îi cuprinde într-o fugă și nu se împedecă de nimic privindu-i își lasă impresia, că sînt atât de ușori, impresie, ce naște o bună armonie între zid și colunnele svelte, pe cari se înalță.

Posiția Torinului e încântătoare. Am stat pe podul, ce trece peste Po și priviam cum valurile lui curgeau cu mers molatec și se sfărmau înaintea stilpilor podului. În stînga palate înalte, al căror șir se intrerupe la depărtați înaintea stradelor doritoare de a se împreuna cu Corso. În dreapta dealuri acoperite de arbori și presărate cu biserică, castele, vile... În undă verzie a molatecului Po: palate și dealuri cu arbori... Dacă e o plăcere a petrece serile de vară pe Corso, sînt sigur, că Turinezii nu se vor lipsi la nici o ocazie de bucuria de a face peste zi o excursie pe Monte dei Capuccini ori pe Superga.

Nu departe de Po e Mole Antonelliana, o clădire începută înainte de asta cu peste douăzeci de ani, dar' încă neterminată. Antonelli, arhitectul, care a conceput-o, e acum mort, ear' grija zidirei o poartă orașul. După-cum m'i-s'a spus, vor trece încă patru ani până va fi gata. Atunci se va aranja aici un muzeu întru amintirea războiului pentru independență.

Am cetit odată, că fluierul, în care Avram Iancu al nostru își plîngea durerea marelui seu suflet — e în mîni halne...

Mole Antonelliana are ca și casele învecinate, îmi aduc bine aminte, patru caturi. Deasupra acestora e ridicată pe basă pătrată o cupolă, ce se strîmtează,

până ajunge înălțimea dublă a celor patru caturi, ear' de aici se continuă un turn svelt, înalt, cât clădirea întreagă dela pământ împreună cu cupola. În virful turnului, o înălțime de două sute metri dela pământ e un ânger înalt de patru metri. Am petrecut trei ciasuri în Mole Antonelliana împreună cu Caius Brediceanu și Lenzi, un coleg italian, care ne călăuzea. Nu vîou uita impresia, ce m'a făcut-o cupola puterinică, stînd pe bazele ei, și privind dimensiunile ei mărețe. Sub această cupolă va fi salonul cel mare al muzeului. Avîntul ușor al arcurilor te face să uiți că ești legat de globul de noroiu și îți sugerează fantasia, că ai pute și tu să te avînti tot așa de ușor în sferă. O cupolă îmi aduce aminte totdeauna de nemărginirile boltei cerului, eterna cupolă...

La zenit cupola se termină în o apertură, — loc, pe unde se se poată scobori ângerii...

Turnul de asupra cupolei e construit din plăci de granit groase abia de un deget, — am degete subțiri. Plăcile de granit sînt întărite în fer. La început urcă două scări, — cum însă turnul devine tot mai strîmt, nu mai e loc decât pentru una. Spre virf scara întărită într'un stilp de fer din mijlocul turnului și în scheletul ce ține laturile de granit — e atât de strîmtă, încât numai un om subțirel poate să o urce. La anumite înălțimi turnul are uși, ce se deschid pe balcoanele, ce îl înconjur. Priveliștea de pe aceste balcoane e frapantă. Am stat pe balconul cel mai de sus, cu capul sub picioarele ângerului. Lenzi ne arătă gara Porta Susa, Muntele Capucinilor, Po, palatul regal și până la Porta nuova. Turinul ne umplea întreg orizontul cu acoperișele lui bizare. Să m'i-se ierte, că nu am putut

Dl Jovian Andreiu, paroh în Ciachi-Girbău a sosit azi în Sibiu în scopul de a face colectă pentru a-și edifica biserica în comună. Recomandăm generoasei inteligență română pe harnicul preot, care a colectat în Brașov, Făgăraș, etc.

Pentru insultarea casei domnitore, un anumit Csöri Sándor, care când cu tragica moarte a M. Sale Reginei se exprimase asupra ei foarte insultător, a fost dat în judecată. Tribunalul din M. Ogorheiu, respingând acusa procurorului a aflat în faptă lui Csöri numai vătămarea de onoare și astfel a transpus actele la judecătoria cercuală din Abrud, zicând că lesă majestatis se poate comite numai față de membrii în viață ai casei domnitore. Tabla reg. a aprobat și ea decisiul tribunalului, făcând încă și mai mult în favorul lui Csöri: a cassat transpunerea actelor la judecătoria cercuală, motivând, că fiind la mijloc numai simplă vătămarea de onoare, faptul se poate urmări pe cale penală numai la acușă din partea vătămătorului. În motivare tabla reg. zicea, că membru al casei domnitore este numai acela, care de fapt aparține casei prin legături familiare; moartea însă nimicind aceste legături, răposata Regină în momentul ofensei din partea lui Csöri nu mai era membră a casei domnitore (!), deci procurorul n'a fost în drept să dea în judecată pe Csöri (!). Afacerea a ajuns la Curie, care într-o ședință din zilele trecute a cassat apoi decisiunile ambelor foruri împreună cu motivarea lor și a dispus punerea lui Csöri sub acușă pentru *crimen laese majestatis*.

„Fanfulla” din Roma scrie: Ni-se spune din București, că d-soara Lucilla Chitru s'a cununat în Craiova, cu distinsul publicist Jules Brun. D-soara Lucilla Chitru este fiica d-nei Maria Chitru, o distinsă literată, căreia Regele Carol al României i-a dat medalia de aur I. cl., pentru că a tradus în românește *Divina comedie* a lui Dante. D-soara Lucilla este deasemenea literată; a publicat o carte despre care ziarele italiene s'au ocupat mult: *„Miscarea literară în România”*.

Pentru cinstea părintelui său a căzut în crimă tânărul de 17 ani Dohndl Robert din Budapesta, care zilele trecute a pusec de patru-ori asupra unui anumit Müller Ferenc, amant al mamei nefericitei criminale. Pentru această faptă tânărul Dohndl se află acum în temnița procuraturii de stat.

Expediția dela polul sudic. După cum se raportează din Montevideo ziarul din New-York, corabia „Belgica” s'a reîntors cu deplin succes din călătoria sa. Societatea de pe această corabie a descoperit multe țări noi în Marea-Weddel și multe mări noi în preajma polului sudic, deasemenea și vulcani în funcțiune aflate în cursul călătoriei sale. — Contrar planului dela început al conducătorului expediției, în iarna viitoare „Belgica” nu se va reîntoarce la pol.

Concurs. Cu terminul de 28 Aprilie n. s'a scris concurs la parohia română gr.-cat. *Hăgmas* cu filiele Sâncraiu și Muierău în tractul (archidieceză). Emolumentele sunt: Casă parohială cu 3 încăperi, grajd, sură, grănar și pivniță, intravilanul 625□, porțiunea canonică în Hăgmas: 21-995 jug. arător, 51455 jug. fânea, 1864 pășune; în Sâncraiu: 51358 arător și 609□ fânea. Lectical: câte o zi de lucru și câte 1 mierță cucuruz dela toată casa.

tru prieteni și cunoscuți. Am eșit la ora 12 din noapte.

Retragerea cu torțe începuse: trupe pedestre, deasupra capetelor lor o gâră de lumină undula ținând tactul pasului lor, — cai înbrăcați în flori și zurgălăie, cavaleri, clowni, trăsuri cu invențioase costume sub arcuiri de lampioane, unii ținneau câte o făclie, alții o sticlă, apoi o musică, și ear' trăsuri. Scurt: un conșcut de colorii luminoase și chioate în întunecul nopții.

Când aceste glasuri slăbiau în depărtare, atras fiind de altele, am apucat pe coastă în jos. Ta-n-ng-Ta-n-gn-Ing-ling-ling. Ce poate să fie? Mă așteptam, să aflu o mulțime de turnuri. M'am pomenit înaintea unui părete, pe lângă care erau înșirate clopote mici și mari, toate în mișcare. Cântau moartea exposiției. Ta-n-ng-Ta-n-gn-Ta-n-gn.

Trenul aleargă hododrogind. Peste câmpia palidă se întinde o alee galbînă și rarită. În fund un albastru, mai sus piscuri albe poleite cu purpur și roză; ear' albastru, imens și adânc. Sânt Alpii. De pe piscurile lor Moș Gerilă trimite zimbitor un ultim salut soarelui, ce apune.

Trenul zboară. Alpii se țin atături de noi. Purpurul lor se stinge. Albeață orbitoare se face tot mai pală și se afundă înec în adâncul azur.

Trenul zboară. Alpii se perd. Amurgul ese dintre dealuri se ne însoțească... Adio țeară iubită!

A rivederci!

Viena, Martie 1899.

Lucian Boleas.

Fundațiunea Vișa. Din Blaj primim știrea, că consistorul metropolităn a stabilit definitiv literalele fundaționale pentru frumoasa fundațiune de peste 16.000 fl. a dlui Ioan Vișa, proprietar în Sibiu. Vom publica în curând un articol despre această fundațiune, prin care fondatorul „și-a ridicat, încă în viață un monument nepereitor.

Limba slavă în ministeriile austriace. Se raportează din Viena, că ministrul de finanțe a dat o ordinațiune, în sensul căreia la ocuparea posturilor din secția de comptabilitate a ministerului vor fi preferați candidații cari sânt versafi în limba slavă.

Fată n' față cu această știre punem pe următoarea, din Budapesta.

„In interesul maghiarilor. Corpul profesoral dela școala civilă din districtul IX. a hotărât să adreseze petițiune ministrilor, primarului Halmos János și consilierului în afaceri pedagogice Szabó Károly, ca pe oficanții cari vor fi a se numi în resorturile lor, dacă ar avé nune străine, se-i denumească numai sub condiția de a-și maghiarisa numele.

Avis învățătorilor și corurilor voale! Subscrierul vă aduc la cunoștință, că la rugarea și insistarea mai multor colegi și prieteni, de nou am lucrat liturgia Sfântului Ioan Crisostom pentru cor mixt pe 4 voci, și deja e tipărită ediția II.

Liturgia conține: toate răspunsurile liturgice, Mărire, Binecuvântază, Și acum, Unule născut, Pentru rugăciunile (2 forme) Veniți, Mântuiește-ne, Căți în Christos, Christos a înviat, Învierea ta Christos, mai multe priceșne, imnase și cântări naționale; și e întocmită astfel, ca să se poată cânta și numai pe două voci: sopran și alt; sau pe 3 voci de copii (ori fete) având a 3-a voce se cânte notele basului, care nu sânt scrise tare jos; — ori pe 3 voci: sopran-alt cu tenor ori bas. Va să zică liturgia e astfel lucrată, ca să se poată cânta cu câte voci sânt la îndemână.

Compoziția e simplă, dar frumoasă și ușoară, și o poate executa cu succes deplin și cel mai nou cor. Prețul unui exemplar e 4 fl. (pentru abonenți 3 fl.), și se poate trimite înainte, sau se ridică cu ramburs. Exemplare legate frumos cu 50 cr. mai mult. Se poate comanda dela autorul, Nicolae Sletu, învățător în Arad (Fejsze-útea 32).

400.000 de marce defraudate. Bancarul Riese din Berlin, comproprietar al cassei de bancă Pohl, și-a făcut urma perdată, ducând cu sine 400.000 de marce din banii băncii. În cassă nu a lăsat decât 17 marce și 50 fileri.

Pesta bovină orientală, cea mai periculoasă dintre toate epidemiile de vite, s'a ivit în părțile ostice ale Africei. Pentru împedecarea importării ministrul r. ung. de comerț a dispus strictă carantină la Fiume, unde toate mărfurile sosite în port dinspre Africa au să fie respinse, ear' geamantanurile pasajerilor sânt supuse la minuțioase desinfecții.

„Poema română”. Pe ieri, Duminecă se anunțase un concert la Colonne în Paris, cu unicul punct: *Poema română*, de celebrul nostru artist tiner, George Enescu. Se știe că cea mai mare onoare pentru un compozitor în Paris, e de a concerta la Colonne. De astă-dată a dat concursul său la *Poema română* și celebrul pianist Paderewski.

La băile Herculeane din Mehadia, după-cum rezultă din anuarul direcției stabilimentului, au fost în anul trecut 10.275 oaspeți, dintre cari indigeni au fost 5018, ear' din străinătate 5257, — partea cea mai mare a acestora sânt din România.

Pe urmele prințesei Chimay a pășit zilele trecute una dintre cele mai frumoase fete din Mohács, fugind cu primul tarafului de lăutari țigani de acolo. Fata e din o familie ungurească de frunte și cu stare bună.

Ziaristul anarhist Pisselli Germanico, în etate de 49 ani, s'a impuscat în parcul Margherita din Bologna. Germanico era tovarăș de luptă al lui Cipriani și redactor al ziarului anarhist „Rivendicazioni”.

Pedeapsa vanității de femeie o simte de vre-o câteva zile servitoarea Cătarina Stahl din Eöcs. Invidia Cătarina pe o prietenă a sa pentru pielea frumoasă albă a obrazului ei și atata a tot scierit la prietenă după alfaia cu care își face obraji așa frumoși, până-ce aceea i-a răspuns în bațocură, că-și spală obraji în fiecare zi cu leșie de alcali și aceasta îi face obraji așa albi strălucitori. Vanitoasa servitoare îndată-ce a ajuns acasă s'a și spală pe obraz cu leșie de alcali, dar în curând a trebuit să se căiască de fapta sa. În urma arsurilor a început să aibă dureri așa de cumplite, încât era aproape să se ducă pe coapă. Ajutorul grabnic medical a mântuit-o de urmările mai tragice ale vanității sale, dar' urmele spalării i-au rămas pe obraz pe într-o săptămână.

O calfa de brutar — doctor de filologie. În școala filologică din Louvre (Paris) mai zilele trecute a depus examen din limbile semitice un fost calfa de brutar cu numele Gellé. La început Gellé în timpul liber mergea să asculte, de curiositate prelegerile dela școale publice și a îndrăgit așa de mult știința, încât s'a pus să învețe limbile orientale. Profesorul Ledrain a observat, că ținând calfa are talent pentru filologie și l'a ajutat să-și facă studiile sistematice. În zilele trecute a depus apoi examenul din limbile semitice, provocând între filologii comisiei examinătoare adevărată senzație cu cunoștințele lui în domeniul filologiei. I-au și dat diploma de doctor cum laude.

MAI NOU.

Din București.

Ieri s'au ținut ambele întruniri anunțate, și cea guvernamentală, și cea opozițională. S'au întâmpnat conflicte pe stradă cu poliția și miliția. S'au făcut arestări.

Din Budapesta.

Dieta a hotărât azi să nu țină mână ședință fiind 11 Aprilie sărbătoare națională.

Din Viena.

Prim-ministrul Coloman Széll a fost primit ieri la Maiestatea Sa într-o audiență de peste o oră.

POSTA REDACȚIUNII

Dlul V. O. în Vârșet. Mulțumită pentru atențiune. O avem gata! O se o vezi mâine-poimâine. În chestia „castelilor” vom face... Rugăm răbdare.

Dlul Dr. Aurel L. în O. M. Am primit vrednicul răspuns. Ne bucurăm că ți-ai făcut așa de curând datoria. Vom publica în deplin acord.

Tribuna Literară.

INFORMAȚIUNI

A apărut: *Aritmetica generală și specială*, manual didactic elaborat în usul preparandiilor (școalelor normale), școalelor comerciale și medii, de Teodor Ceantea, prof. preparandial în Arad. Ed. II, tomul I. și II.

Prețul volumului, de peste 400 pagini, 2 fl.

Dl C. Rădulescu-Motru, binecunoscutul profesor și publicist din București, intenționează a scoate în curând o revistă literară: *Noua revistă română*, care va apăre lunar.

„Familia”. Apare în fiecare Duminecă în Oradea-mare. Abonament pe an 8 fl. pe 1/2 an 4 fl., pe 3 luni 2 fl. Pentru România pe an 20 lei. Anul XXXV, nr. 13 din 28 Martie v. are următorul cuprins: Romeo și Julieta, de S. S. Secula. — Zinele Mărei (poesie), de Petru Vulcan. — Oficioasa, de Grigore Măruțeanu. — Doină tristă (poesie), de Traian Mihail. — Alphons Daudet. Aventurile lui Tartarin din Tarascon, traducere din limba franceză, de Lia Măgura (urmare). — Sărutarea, de Cornel. — Doine. De pe Crișul-negru, de Iosif Stanca. — Salon: Dăla București, de Iosif Vulcan. — Academia-Română. — Literatură. — Teatru. — Ce e nou. — Din lume. — Căldură septemăne.

Ilustrațiuni: Regina Belgiei. — Jocul Lawn-Tennis.

Bibliografie.

„Lupta pentru drept”.

— Voci de presă. —

„Dreptatea”.

„Trebuie să fim bucurosi când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire.

„Lupta pentru drept” e creațiune a celui geniu juridic Dr. Rudolf de Ihering, care e poate cea mai strălucită și cea mai originală ilustrațiune a literaturii juridice contemporane.

Traducerea dlui Păcățianu însă e mult superioară traducerilor anterioare și ca stil și ca aprofundare serioasă a originalului, având pe lângă asta avantajul de a no prezenta penultima ediție a originalului nemțesc, ediție apărută cu un an înaintea morții lui Ihering, care a supus-o unor modificări, cari înlocuiesc stilul științific greoiu în antia ediție cu un stil mai ușor, accesibil și celor ne-specialiști în materie de drept.

Manual complet de agricultură rațională.

De

Dr. George Maior,

profesor de agricultură la școala dela Ferestreu și la seminarul Nifon Metropolitul,

pentru usul școalelor speciale secundare și superioare de agricultură, seminarii, școale normale, studii particulare și de consultat pentru aprieitorii practici.

Cartea a fost agrobătă de ministerul agriculturii, comerțului, industriei și domeniilor și subvenționată de „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român din Sibiu”, de „Reuniunea agricolă a comitatului Făgăraș” și numeroase alte societăți științifice și economice.

Lucrarea cuprinde 4 părți:

Partea I. AGROLOGIA sau agricultura generală — 33 coale de tipar, având 217 figuri intercalate în text. Costă 5 coroane sau 7 lei.

Partea II. FITOTECHNIA SAU CULTURA SPECIALĂ A PLANTELOR, dimpreună cu fânafele și pășunile — 38 coale de tipar cu 202 figuri în text. Costă 10 lei sau 8 coroane.

Partea III. ZOOTECHNIA SAU CULTURA VITELOR, dimpreună cu nutrițiunea vitelor, industria lăptărilor și cunoașterea lănei, peste 30 coale de tipar, cu vre-o 200 figuri în text, diferite rase și specii de vite domestice, copiate după natură. (Se află sub tipar și va apăre până la finele lui Martie v.) Costă 10 lei sau 8 coroane.

Partea IV. ECONOMIA RURALĂ. (Va apăre mai târziu).

Cartea este în 4 volume mari deosebite, formând însă un singur tom și cuprinzând tot ceea-ce privește agricultura, atât din punct de vedere științific, cât și practic, este scrisă într'un limbaj ușor, popular, cu terminii culeși din însuși graiul poporului agricultor. Ea se deosebește în mod esențial de produsele literare similare, apărute până acum în limba română, prin varietatea și cuprinsul ei, căci este cea dintâi carte de specialitate, care ia concurență cu cele mai bune lucrări germane și franceze. Toate societățile literare naționale și revistele de specialitate au recunoscut unanim valoarea ei.

Ea umple un mare gol în literatura română de specialitate și n'ar trebui să lipsească de pe masa nici unui agricultor practic, mare și mic, cum nici din bibliotecile școlare și ale Reuniunilor culturale și economice. Prețul, față cu sacrificiile făcute de autor în adunarea materialului și munca depusă, este moderat.

Se află de vânzare la autor, București, strada Tudor Mihu 25 și la „Tipografi a noastră”.

„Libertatea”. Dl. T. V. Păcățian a îmbogățit de nou literatura română cu o carte de mare valoare. Celebră scriere a lui John Stuart Mill, despre „Libertate”, publicată în coloanele foii noastre, a apărut acum și în broșură separată. Ne place a crede, că cei-ce au cetit în mici fragmente această admirabilă creațiune a unei minți adânc cugetătoare, se vor grăbi să-și procure cartea, pentru a pute ceti de nou ori-când mărețele idei ale lui Stuart Mill, acum în întregul lor. Exteriorul cărții e foarte plăcut; tiparul frumos și curat, ceea-ce face onoare „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu. Cartea, — compusă din 248 + XVI pagini 8° — se vinde cu 1 fl. v. a. exemplarul (pentru România 3 lei) și se poate comanda dela „Librăria Tipografiei, societate pe acțiuni în Sibiu”, — strada Poplăcei 15.

Sosiți în Sibiu.

La 10 Aprilie n. 1899

Hotel „Imperatul Romanilor”: D-na Szalay din Macau, Vargyas din Petroșeni, privatieri; Dr. Szöllösy, medic de reg. din Cluj; Dr. Weiss, avocat din Alba-Iulia; Aldea, notar din Săcele; Alier, bancher din Brașov; Wassermann cu familia, inginer din Iași; Lehrer din Retzsdorf, Motora din Trâmpele, preot; Sterobez din Szarvas, Fleischl din Cluj, Fürst, Hirsch, Lehner, Neugebauer, Mold, Lithauer, din Viena, Rosenzweig din Budapesta, comercianți.

Hotel „Neurhpere”: Ivan, notar din Sebeșul-inferior; Koch, comerciant din Waidhofen. Hotel „Meltzer”: D-na Szoró din Chehtelke; Onacescu, notar din Răhau; Manolescu, oficial din Turu-roșu; Jovian, preot din Gârba; Cristina Trandafil din București; Csiki din Budapesta, Rezel din Brașov, voiajori.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 8 Aprilie n. 1899

Săminte		Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.		
		dela	până	dela	până		
Grâu							
Bănățenească nouă		76	9.66	9.70	76	9.75	9.80
Grâu de Tisa		76	9.83	9.90	76	9.95	10.00
Grâu de Pesta		76	9.75	9.8	76	9.80	10.95
Grâu de Alba-Reg.		76	9.73	9.85	76	9.9	9.95
„ Bactica		76	10.20	10.25	76	9.9	0.00
Grâu ung. de Nord		76	—	—	76	—	—
Săminte vechi ori noue		Soiul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.			
			dela	până			
Săcăra		prima	70—73	8	7.95		
Orz		de nutret	60—62	6.2	6.25		
„		de vinare	42—44	6.40	7.60		
„		de bere	64—66	7.40	8.60		
Ovăș		—	39—41	4.65	4.70		
Cucuruz (porumb)		bănat.	—	5.55	5.60		
„		de altsoiul	—	5.50	5.55		
Mei		—	—	11.50	12.35		
Hrișcă		—	—	4.25	4.60		
Măști pe sezon	Grâu	Mart-Apr.	10.10	10.20			
	„	Sept-Oct.	8.48	8.50			
	Cucuruz	Mai-Iun.	5.51	5.55			
	„	Iulie-Aug.	—	—			
	Ovăș	Mart-Apr.	5.80	5.85			
„		Oct.	—	—			
rodute diverse		Soiul	Cursul				
			dela	până			
Prețul per 100 chilograme	Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—			
	„	roșie	—	—			
	Olen de rap.	rașinat	—	—			
	Uns. de porc.	dela Pesta	54.50	55.00			
	„	dela țeară	—	—			
	Slănină	svetărită	—	—			
	„	afumată	51.00	62.00			
	Sos.	—	—	—			
	Prune	—	—	—			
	Lăctar	slavon, nou	—	—			
	„	bănățeneș	—	—			
	Miere	brută	—	—			
„	galbînă străcurată	—	—				
Ceară	de Rosenau	—	—				

Bursa de mărfuri din Sibiu.

Hărto-moșetă română	Comp.	9.47	vând	9.51
Lire turcești	—	—	—	—
Imperiali (15 R. aur)	—	19.00	—	19.10
Bahle ruscești 100 a	—	126.75	—	127.50
Galbeni	—	5.62	—	5.67
Napoleon-d'ori	—	9.54	—	9.56
100 Marco germane	—	66.70	—	69.20
Livre sterling	—	11.92	—	1.04

Bursa de Budapesta.

Renta de aur ung.	4 1/2%	100.25
„	4%	100.25
„	3 1/2%	100.25
Imprumutul căilor ferate ung.	—	121.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	—	122.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	—	102.00
Bonuri rurale ung.	—	98.00
„	—	99.00
Obligațiunile desp. regalilor	—	101.50
Imprumut cu premiu ung.	—	156.00
Locuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	140.00
Renta de hărto-moșetă	—	102.50
de argint austriacă	—	102.25
de aur austriacă	—	123.50
Locuri austriace din 1860	—	160.25
Acțiunile băncii austro-ungare	—	955.00
„	de credit ung.	—
„	de credit austr.	—
Scrieri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”	—	102.00
Argintul	—	5.69
Galbeni împărțitești	—	5.67
Napoleon-d'ori	—	9.56
Mărci 100 imp. germane	—	69.00
London 10 Livre sterlingi	—	120.70

Bursa de Viena.

Din 6 Aprilie a. 1909.	
Renta de aur 8 1/2%	122.25
Renta ung. v. c. 4%	100.00
Imprumutul căilor ferate ung.	122.00
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	101.75
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	121.60
Bonuri rurale ung.	98.00
„ „ crotate-slavone	199.00
Imprumut cu premiu ung.	156.00
Locuri pentru regularea Tisei și Seghedin	150.00
Renta de hărto-moșetă	102.48
„ „ de argint austriacă	101.80
„ „ de aur austriacă	123.30
Locuri austriece din 1860	160.25
Asigurațiunea băncii austro-ungare	255.00
„ „ de credit ung.	—
„ „ de credit aust.	—
Argintul	5.69
Galbenii imperiale	5.67
Napoleon d'or	9.56
Mărci 100 bau. germane	59.00
London 10 Livres sterling	120.77

Expedare de postavuri numai pentru privați.

un cupon (bucată)	fl. 2.80 din lână bună	
lungă de 3.10 metri	3.10	lână
pentru un complet	4.80	curată
rînd de haine bărbă-	6.—	de
tești, costă numai	7.75	oaie.
	9.—	
	10.50	
	12.40	
	13.95	

Depositul fabricii de postav **Kiesel-Amhof în Brünn.**

Mostre gratis și franco. — Liferare conform mostrelor.

P. t. publicul cumpărător să nu uite, că numai prin comande directe va cum-
pera cu prețul adevărat!
Spre lămurire și ca dovadă servească exemplul următor: Adolf Kraus, comerciant
de postavuri în Budapesta dă croitorului, când acesta comandă pe baza cărții lui de
mustre, următoarele cadouri:

La comanda în sumă până la fl. 10 — o pereche de pantaloni cu 50 cr.
— un rînd de haine cu 1 fl.
— un rînd de haine gratuit.

Afară de aceste croitorul mai primește ca rabat 3 fl. per metru și 20%.

Aceste cadouri întotdeauna le solveste pe neștiute clientul, care cumpără stoffă prin
croitor pe baza cărții de mostre dela Adolf Kraus. [70] 11-24

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scerile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuta,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Inbire“, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
- „Dan“, *roman*, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
- „Dan“, *roman*, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896,
2 volume à 32 cr. 64 cr.
- „Din goana vieții“, editia III. (1895) fl. 1.75.
- „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
- „Icoane sterse“, *nuvele*, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
- „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

„Cel mai nou volum de nuvele:“

- „In vîltoare“, *nuvele*, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“

- Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale
tip, broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus
dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un
exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera.
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un
exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Mol-
dovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu,
culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50
bani.
- Totul legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăciutul Obicurile țeranilor români la nuntă,
de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau
32 bani.
- Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 8 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndrăgitețul. Poveste de Silvestru Moldovan.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Răstăm de mamă. Legendă populară din giu-
rui Nășudului. De George Coșbuc. Un exem-
plar 6 cr. sau 12 bani.
- Banica de Bojena Némecová, tradusă din limba
bohemă de prof. Dr. Urban Isarik. Un exem-
plar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr.
sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui
Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri,
frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al
lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului de George Coșbuc.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțe-
zească de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge-
nevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Censușul. Poveste de I. T. Mera. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.
- Un petitor îndrăgite. Novela de Björnsterne
Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8
bani.
- Prietenul meu Văntură-Teară. Din novelele
californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar
8 cr. sau 16 bani.
- Scăpătoare. Din povestile lui Andersen. Un
exemplar 4 cr. sau 8 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire
librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Concurs.

„Cordiana“, institut de credit și de
economii, societate pe acțiuni în Foventea
(Föfeld), ultima postă Ujegyház, publică
concurs până la finea lui Maiu a. c.
pentru aflarea unui bun contabil, cu
salar anual de 500 fl. și cu perspectiva
de avansare. Se cere ca aspirantul să
cunoască bine limbile maghiară, română
și germană, să fi terminat școala com-
ercială și să fi făcut practică la vre o bancă
din țară. S'altare și actul de naștere și
de bună purtare.

[109] 4-4

Direcțiunea.

Publicațiune.

Prin care pe baza concesiunii înal-
tului minister reg. de agricultură de sub
nr. 45.823/1898, precum și pe baza
operatului forestierului de cerc de sub
nr. 64/1899, cu aprobarea prea Venera-
tului Consistor metropolit gr-cat., se
va vinde prin licitațiune publică
și cu primirea de oferte materia-
lul de lemn aflat în pădurea bi-
sericeii și a școlii confesionale
gr-cat. române din Bistra de pe
un teritor de 45 jug. catastrale, stătător
din 5114 m.² lemn de brad computat
1 m.³ în 1 fl. 50 cr. v. a., și 881 m.³
lemn de fag computat 1 m.³ cu 25 cr. v. a.
Licitația se va ține în cancelaria
oficiului parochial din loc, în 4
Maiu 1899, la 11 ore a. m., și până
la această oră se vor primi și oferte în
scris, cari trebuie provăzute cu un vadiu
de 10% în bani gata sau în hârtii de
valoare, cuprinzând și declarațiunea ofe-
rentului, că cunoaște condițiile licitației,
cari se pot vedea în cancelaria oficiului
parochial, și le primește. [121] 1-3

Bistra, 5 Aprilie 1899.

Petru Gligor, Alexandru Papiu,
curator, preot gr-cat.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de **Teodor Raica,**

profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia preposiției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii,
dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 75 cr.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografiei“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în
librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC ÎN ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți intermitenți în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

Despărțământul de postavuri

al firmei

Kastner & Öhler, Graz

trimite

Postavuri stiriane și tiroleze

în lățime de 135—140 cm. pentru prețul de fl. 1.35, 2.15, 2.40, 3.60 per metru.

Aceste calități sînt de bună calitate probată și sînt foarte acomodare pentru

îmbrăcăminte practică și elegantă.

Camgarn de culoare neagră ori vîntă, cum și cheviot de calitate exce-
lentă, cu prețuri dela 2 fl. în sus.

Stofe de modă, postavuri pentru livree-le, postavuri pentru trăsuri etc. etc.
numai de cea mai bună calitate. [115] 3-18

Mustre gratis și franco.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință
să cunoască legea numită veterinară. Dl. Tormay Béla, secretar
de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare
poporală a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg
despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe
alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus
această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împartășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și
BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinții la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cum-
păra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Au apărut și se află de vânzare la „Librăria „Tipografiei“, soc.
pe acțiuni în Sibiu“ următoarele cărți de mare valoare literară:

Lupta pentru drept

de

Dr. Rudolf de Jhering

traducere de

TEODOR V. PĂCĂȚIAN.

Prețul 1 fl. v. a.

Cartea aceasta ar trebui să o citească și studieze fiecare Român
lăptător pentru dreptul național.

Scopul în drept

(Vol. I.)

de Dr. Rudolf de Jhering

traducere autorizată de

TEODOR V. PĂCĂȚIAN.

Prețul 4 fl. v. a.

Op mare și de mare preț pentru apărătorii dreptului, îndeosebi
pentru avocați, judecătore, leguitori, și pentru cei-ce doresc se îmbră-
țișeze carierele. acestea.

LIBERTATEA

de

John Stuart Mill

traducere de

Teodor V. Păcățian.

Prețul 1 fl. v. a.

Unul din cele mai admirabile produse ale literaturii universale
din veacul nostru.

Cărțile acestea sînt traduse într-o limbă frumoasă și ușoară românească,
au fost primite cu multă și binevoitoare simpatie din partea presei române,
pot deci să decoreze ori-ce bibliotecă românească.

Se pot comanda dela

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu

(Nagyszeben), strada Poplăcii nr. 15).

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressandt.